

บทที่ 2

ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาคำคิดเห็นของชุมชนรอบ โรงงานผลิตเหล็กต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของบริษัท มิลล์คอนสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) ผู้ศึกษาได้นำแนวคิดที่เกี่ยวข้องและสำคัญมาเป็นแนวทางในการศึกษาโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ความหมายของคำคิดเห็น
2. แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม
3. การจัดการสิ่งแวดล้อม ของ บริษัท มิลล์คอนสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน)
4. ทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ความหมายของคำคิดเห็น

รุ่ง ศรีโพธิ์และปองปรีดา โยธา (2542: 22) กล่าวว่าคำคิดเห็นเป็นเรื่องของความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด เรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งแสดงออกด้วย การพูด การเขียน การปฏิบัติ ถือได้ว่าเป็นการแสดงออกทางทัศนคติ โดยมีอารมณ์เป็นส่วนประกอบ และพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาต่อสถานการณ์ภายนอก ซึ่งคำคิดเห็นของบุคคลเกี่ยวกับพื้นความรู้ ประสบการณ์การทำงาน การติดต่อระหว่างบุคคลนั้น เป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้บุคคล และกลุ่มมีความคิดเห็นไปทางทิศทางใด ทิศทางหนึ่งเป็นรากฐานก่อให้เกิดคำคิดเห็นต่อสิ่งนั้นๆ ในการลงความเห็นที่เกิดจากข้อเท็จจริง ซึ่งแต่ละอย่าง อาจมองไปถึงความเชื่อการตัดสินใจ ความรู้สึกประทับใจที่ไม่ได้มาจากการพิสูจน์หรือชั่งน้ำหนักว่าถูกต้องหรือไม่ และเป็นการยากที่จะแยกเจตคติ และคำคิดเห็นออกจากกันโดยเด็ดขาด ซึ่งทั้งสองอย่างอยู่ภายในจิตใจสำนึกของคน และสอดคล้องกับพฤติกรรมของคนในการกระทำ และการแสดงออกในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง คำคิดเห็นเป็นการแสดงออกซึ่งจิตวิญญาณที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะคำคิดเห็นของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปตามข้อเท็จจริง และทัศนคติของบุคคลในขณะที่ทัศนคติแสดงถึงความรู้สึกทั่วไป เกี่ยวกับสิ่งใดสิ่งหนึ่งคำคิดเห็นจะเป็นการอธิบายเหตุผลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ

ในการวัดคำคิดเห็นของบุคคลสามารถทำได้หลายวิธีที่ใช้กันโดยทั่วไป คือการตอบแบบสอบถาม วิธีที่ง่ายที่สุดในการจะบอกถึงคำคิดเห็นก็คือการแสดงให้เห็นถึงร้อยละของคำตอบในแต่ละข้อความ เพราะจะทำให้เห็นว่าข้อความออกมาในลักษณะเช่นไร จะได้ทำตามข้อคิดเห็นเหล่านั้นได้ การจะให้ใครก็ตามออกคำคิดเห็นควรถามกันต่อหน้า (Face to face) ถ้าจะ

ใช้แบบสอบถามสำหรับวัดความคิดเห็น จะต้องระบุให้ผู้ตอบเห็นว่า เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับ ข้อความที่กำหนดให้หรือสามารถวัดได้ในระดับ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยมาก

แนวคิดเกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวมนุษย์ทั้งที่มองเห็น ได้ด้วยตาเปล่าและมองไม่เห็น ไม่สามารถจับ ต้องได้ ล้วนแต่มีความสำคัญ และประโยชน์ต่อมนุษย์ทั้งต่อการดำรงชีวิตในแง่ปัจจัยสี่ และในแง่ ของการรักษาธรรมชาติ และแหล่งพักผ่อนหย่อนใจ แต่ปัจจุบันชุมชนเมืองที่มีการพัฒนาในด้าน เศรษฐกิจอย่างรวดเร็วตามแผนการพัฒนาของภาครัฐ กำลังประสบปัญหาสิ่งแวดล้อม ความเสื่อม โทรมจากการใช้ประโยชน์ของมนุษย์โดยไม่มีการฟื้นฟู ดูแลรักษา หากปล่อยไว้ย่อมส่งผลเสียต่อ ชุมชนเมืองนั่นเอง

ปราณี พันธุมสินชัย (2548) กล่าวถึงการจัดการสิ่งแวดล้อมหมายถึง ส่วนของระบบการ จัดการทั้งหมดซึ่งรวมถึง โครงสร้างองค์กร การวางแผน ความรับผิดชอบการปฏิบัติ ขั้นตอน กระบวนการ และทรัพยากรการจัดทำ การปฏิบัติให้บรรลุถึงผล การทบทวนและการรักษา นโยบาย ทางด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดการปรับปรุงระบบการจัดการให้มีประสิทธิภาพดีขึ้นเรื่อยๆ เพื่อให้ เป็นไปตามนโยบายในการรักษาสิ่งแวดล้อม โดยมีองค์ประกอบ 5 ประการของระบบการจัดการ สิ่งแวดล้อม คือ (ปราณี พันธุมสินชัย 2548:25)

1. การกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อม คือแถลงการณ์ขององค์กรถึงความตั้งใจและหลักการที่ เกี่ยวกับการทำงานด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวม ซึ่งจะเป็กรอบสำหรับการกระทำและการจัดตั้ง วัตถุประสงค์และเป้าหมายสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ นโยบายสิ่งแวดล้อมควรมีลักษณะ ดังนี้

1.1 เหมาะสมกับลักษณะ ขนาด และผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากกิจกรรม ผลิตภัณฑ์ หรือการให้บริการขององค์กร

1.2 มุ่งมั่นต่อการปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและป้องกันมลพิษ

1.3 มุ่งมั่นที่จะปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

2. การวางแผนการจัดการสิ่งแวดล้อม เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการจัดการสิ่งแวดล้อม เพราะเป็นกลไกที่จะทำให้ได้ผลงานด้านสิ่งแวดล้อมตามนโยบายที่กำหนดไว้แล้ว โดยผู้บริหาร ระดับสูงสามารถแบ่งได้เป็น 4 ข้อย่อย คือ

2.1 การหาปัจจัยสิ่งแวดล้อม คือการระบุสาเหตุที่ก่อให้เกิดผลกระทบ ปัจจัย สิ่งแวดล้อมอาจเกิดขึ้นกับผลิตภัณฑ์ โดยไม่ขึ้นกับสถานที่ตั้งของหน่วยงาน ปัจจัยเป็นสิ่งที่สามารถวัดได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายและเวลามากเกินไป สามารถ หาได้จากข้อมูลที่มีอยู่ เช่นบันทึกการดำเนินงาน ผลการปฏิบัติงาน หรือผล

การติดตามการตรวจสอบ เช่นการปล่อย (ของเสีย) สู่อากาศ การปล่อย (ของเสีย) สู่ น้ำ การจัดการของเสีย (ของแข็ง/ของเสียอันตราย) การปนเปื้อน ในดิน ผลกระทบต่อชุมชน การใช้วัตถุอันตราย และทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมในท้องถิ่น เช่น เสียง กลิ่น การจราจร

2.2 การกำหนดลักษณะปัญหาสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณาภาวะการดำเนินงาน ตามปกติสถานะการปิดและเริ่มดำเนินการ กฎหมาย และข้อกำหนดอื่นๆ ซึ่ง ทางองค์กรอาจมีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ระเบียบปฏิบัติทางอุตสาหกรรม ข้อตกลง กับหน่วยงานราชการ แนวปฏิบัติที่ไม่ใช่กฎข้อบังคับ

2.3 วัตถุประสงค์และเป้าหมาย วัตถุประสงค์ควรมีความเฉพาะเจาะจง และ เป้าหมายควรวัดได้ในทางปฏิบัติ และควรคำนึงถึงมาตรการป้องกันด้วย

2.4 โครงการจัดการสิ่งแวดล้อมการจัดทำโครงการสิ่งแวดล้อมเป็นการนำระบบ การจัดการสิ่งแวดล้อมไปใช้ให้เกิดผล โครงการควรระบุวิธีดำเนินการเพื่อ บรรลุเป้าหมายขององค์กรรวมทั้งระยะเวลา และบุคลากรที่รับผิดชอบในการ ดำเนินนโยบายสิ่งแวดล้อมขององค์กร

3. การนำนโยบายไปปฏิบัติและการดำเนินการ เพื่อให้การนำแผนงานไปใช้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ องค์กรจำเป็นต้องให้ความสำคัญต่อบุคลากร ระบบการทำงาน ยุทธวิธีและ ทรัพยากร และ โครงสร้างขององค์กร การเริ่มใช้ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมสามารถทำได้เป็นขั้น โดยคำนึงถึงระดับความต้องการ จิตสำนึกต่อสังคม ปัจจัยสิ่งแวดล้อม ความคาดหวัง ประโยชน์ที่ ได้รับและทรัพยากรที่มีอยู่ ทั้งนี้องค์ประกอบในการเริ่มปฏิบัติงานและการดำเนินการแบ่งเป็นข้อ ย่อยได้ดังนี้

3.1 ทรัพยากร บทบาท ความรับผิดชอบ และอำนาจ องค์กรต้องมีเอกสารที่ บรรยายถึงหน้าที่ความรับผิดชอบ และอำนาจของบุคลากรในระดับต่างๆ ใน การจัดการสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารระดับสูงต้องแต่งตั้ง ผู้รับผิดชอบโดยตรงต่อระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรรวมถึง ทรัพยากรมนุษย์และความสามารถเฉพาะ โครงสร้างองค์กร เทคโนโลยี และ ทรัพยากรการเงิน เป็นต้น

3.2 สมรรถภาพ การอบรม และการสร้างจิตสำนึก องค์กรต้องให้การฝึกอบรมต่อ พนักงานทุกคนในการทำงานที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมโดย การจัดทำ และรักษาขั้นตอนการทำงานที่จะทำให้พนักงานในทุกระดับ ตระหนักถึงความสำคัญในการปฏิบัติตามนโยบายด้านสิ่งแวดล้อม ผลกระทบ

ด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการปฏิบัติงานประโยชน์ด้านสิ่งแวดล้อมที่จัดได้รับจากการปรับปรุงผลการปฏิบัติงานของแต่ละคน หน้าที่ ความรับผิดชอบ ขั้นตอนการทำงาน ข้อกำหนดของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม รวมถึงการเตรียมความพร้อมในกรณีฉุกเฉิน และการตอบสนอง ผลของการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนการทำงานที่กำหนดไว้

- 3.3 การสื่อสาร องค์กรต้องจัดทำ และรักษาขั้นตอนสำหรับการสื่อสาร สื่อสาร ข้อมูลภายในระหว่างระดับชั้น และผู้มีหน้าที่ต่างขององค์กร การรับรู้ การบันทึก และการตอบการสื่อสารจากกลุ่มผู้สนใจภายนอก
- 3.4 การควบคุมการดำเนินงาน องค์กรต้องหาว่าการดำเนินการ และกิจกรรมใดที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยสิ่งแวดล้อมที่สำคัญตามนโยบาย วัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กรและวางแผนสำหรับกิจกรรมเหล่านี้ รวมทั้งการบำรุงรักษาเพื่อให้มีการควบคุม
- 3.5 การเตรียมการในกรณีฉุกเฉินและการตอบสนอง จัดทำและรักษาขั้นตอนการดำเนินงานในการแยกแยะแนวโน้มการเกิดอุบัติเหตุและกรณีฉุกเฉิน และการตอบสนอง ป้องกันและลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้น พิจารณา ทบทวนแก้ไขอยู่เสมอ มีการทดสอบขั้นตอนการดำเนินการ

4. การตรวจสอบและแก้ไข ประกอบด้วยขั้นตอนดังนี้

- 4.1 การติดตาม และการวัดค่า องค์กรต้องจัดทำ และรักษาเอกสารขั้นตอนการทำงานที่จะติดตามผล และวัดค่าลักษณะสำคัญอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งกิจกรรมที่อาจมีผลกระทบสำคัญต่อสิ่งแวดล้อม ต้องมีการบันทึกข้อมูลติดตามผลการทำงาน การควบคุมการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง และการปฏิบัติตาม วัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร เครื่องมือวัดผลต้องถูกปรับค่าให้เที่ยงตรงและบำรุงรักษา องค์กรต้องจัดทำและรักษาขั้นตอนการดำเนินงาน สำหรับการประเมินผลเป็นระยะๆ เพื่อเป็นไปตามข้อบังคับและกฎหมายสิ่งแวดล้อม
- 4.2 การประเมินการปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎหมาย
- 4.3 การแก้ไขและป้องกันการไม่เป็นไปตามข้อกำหนด องค์กรต้องจัดทำและรักษาขั้นตอนการดำเนินงาน ที่จะให้ความรับผิดชอบและอำนาจในการจัดการ และสืบสวนการไม่เป็นไปตามที่กำหนด จัดการลดผลกระทบที่เกิดขึ้น เริ่มทำการแก้ไขและป้องกันให้สำเร็จ ที่กำหนดบันทึกประวัติการฝึกอบรม

การตรวจสอบและทบทวนกำหนดระยะเวลาการเก็บรักษา การกระทำเพื่อการ
แก้ไขและป้องกัน ต้องเหมาะสมกับขนาดของปัญหาและผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อม

4.4 การตรวจประเมินภายใน องค์กรต้องจัดทำและรักษาโปรแกรมและขั้นตอน
การดำเนินงานสำหรับการตรวจประเมินระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมเป็น
ระยะ

5. การพิจารณาทบทวนโดยผู้บริหาร ซึ่งประกอบด้วยพิจารณา ดังนี้

- 5.1 มีความเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิภาพอย่างต่อเนื่อง
- 5.2 มีข้อมูลที่จำเป็นถูกเก็บมาใช้ในการพิจารณา
- 5.3 มีการบันทึกการพิจารณา ผลสังเกต ข้อเสนอแนะ
- 5.4 มีความจำเป็นต้องเปลี่ยนนโยบาย วัตถุประสงค์ เป้าหมาย และองค์ประกอบ
อื่นของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม
- 5.5 ใช้ผลของการตรวจประเมิน และสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป มาประกอบการ
พิจารณา
- 5.6 หาโอกาสในการปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้น

ประโยชน์ของระบบการจัดการสิ่งแวดล้อม ระบบการจัดการสิ่งแวดล้อมที่ดีจะทำให้
องค์กรมีความสามารถดังนี้ (ปราณี พันธุมสินชัย 2548:25)

1. มีนโยบายสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม
2. บ่งชี้ผลต่อสิ่งแวดล้อมซึ่งเกิดจากการกระทำผลิตภัณฑ์ หรือการบริการของ
องค์กรในอดีตปัจจุบันหรือตามที่วางแผนไว้ในอนาคตเพื่อหาผลกระทบต่อ
สิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญ
3. แยกแยะความต้องการของกฎหมายและข้อบังคับต่างๆที่เกี่ยวข้อง
4. ช่วยในการวางแผน ควบคุม ติดตามผล แก้ไข ตรวจสอบและทบทวนเพื่อให้

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
A All rights reserved

การจัดการสิ่งแวดล้อม ของ บริษัท มิลล์คอนสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) (บริษัท มิลล์คอนสตีล
อินดัสทรี จำกัด 2551:20)

ตั้งแต่เริ่มดำเนินกิจการจนถึงปัจจุบัน บริษัท มิลล์คอนสตีลอินดัสทรี จำกัด (มหาชน) ได้
ปฏิบัติตามกฎหมายข้อบังคับและมาตรฐานต่างๆที่หน่วยงานราชการกำหนดอย่างเคร่งครัด โดย
ทุกๆปีบริษัทฯ จะทำการส่งรายงานผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้กับกรมโรงงาน

อุตสาหกรรมเรื่องกำหนดค่าปริมาณของสารเจือปนในอากาศที่ระบายออกจากโรงงาน (ราชกิจจานุเบกษา, 2549:7-13) การจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสารมลพิษที่ระบายออกจากโรงงาน (ราชกิจจานุเบกษา, 2550:14-25) กำหนดประเภทหรือชนิดของโรงงานที่ต้องจัดทำรายงานชนิดและปริมาณสารพิษที่ระบายออกจากโรงงาน (ราชกิจจานุเบกษา, 2551:15-19) กำหนดคุณลักษณะน้ำทิ้งที่ระบายออกจากโรงงาน (ราชกิจจานุเบกษา, 2539:20-22) ทั้งนี้บริษัทฯ ได้เข้มงวดกับกระบวนการกำจัดของเสียในที่เกิดขึ้นในขั้นตอนการผลิต ต้องมีมาตรฐานปลอดภัย สามารถนำกลับสู่ธรรมชาติ โดยไม่มีผลใดๆ ต่อสุขภาพ ติดตั้งระบบฝ้าระวังตรวจสอบอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันและแก้ไขผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่อาจเกิดขึ้นได้ทันที รวมทั้งการเป็นผู้นำในการณรงค์และผลักดันให้บริษัท รวมทั้งพนักงาน และคนในชุมชนร่วมกันดำเนิน โครงการด้านสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสภาพแวดล้อมรอบ โรงงานให้ดำรงอยู่ในสภาพที่สะอาดและปลอดภัยสำหรับชุมชนตลอดไป ซึ่งมาตรการต่างๆ ที่บริษัทฯ ได้ดำเนินการ มีดังนี้

มาตรการด้านคุณภาพอากาศ

1. การออกแบบเทคนิคการแลกเปลี่ยนพลังความร้อนจากการเผาไหม้หมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่
2. การจัดหาพลังงานเชื้อเพลิงทดแทนที่เป็นหาแนวทางในการควบคุมมลภาวะให้ลดลง
3. การตรวจสอบคุณภาพของอากาศที่ปล่อยออกปล่องควันเป็นประจำทุก 12 เดือน

มาตรการด้านคุณภาพน้ำ

บริษัทฯ ได้กำหนดมาตรการการกำจัดน้ำเสียที่มาจากกระบวนการผลิตเหล็กและจากอาคารสำนักงาน ตามลักษณะหรือประเภทของน้ำเสีย ดังนี้

1. น้ำที่ใช้สำหรับการหล่อเย็นเครื่องรีด เป็นระบบที่ไม่ต้องการความสะอาดของน้ำที่ใช้ในการหล่อเย็นมากนัก น้ำใช้ในส่วนนี้จะไม่มีการระบายทิ้งออกจากระบบโดยโครงการจะหมุนเวียนน้ำที่ผ่านการใช้งานแล้ว เข้าสู่ถังดักน้ำมันและบ่อตกตะกอนก่อนส่งเข้าสู่หอหล่อเย็นเพื่อนำน้ำหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่
2. น้ำที่ใช้สำหรับหล่อเย็นชุดมอเตอร์ขับเคลื่อนเครื่องรีด เป็นระบบที่ต้องใช้น้ำที่มีความสะอาด โดย น้ำที่ใช้ในส่วนนี้หลังจากผ่านกระบวนการใช้งานแล้วจะถูกส่งเข้าสู่ชุดแลกเปลี่ยนความร้อนซึ่งจะทำหน้าที่ระบายความร้อนจากน้ำ โดยยังคงความสะอาดน้ำไว้เช่นเดิม เพื่อหมุนเวียนน้ำกลับมาใช้ใหม่
3. น้ำที่ใช้ทั่วไป จะถูกบำบัดโดยใช้ระบบเติมอากาศและเติมคลอรีนเพื่อฆ่าเชื้อโรคก่อนปล่อยลงสู่อ่างทค่น้ำและพักไว้เพื่อให้คลอรีนระเหยออก จากนั้นนำน้ำไปใช้ในการรดน้ำต้นไม้

มาตรการด้านคุณภาพเสียง

เสียงที่เกิดจากกระบวนการผลิตเหล็กที่สำคัญจะมาจากชุดลำเลียงเหล็กเส้น ชุดเครื่องตัดแบ่งเหล็ก ชุดเครื่องรีดท่อเหล็กรูปพรรณ ด้วยเหตุนี้บริษัทฯ จึงได้กำหนดมาตรการควบคุมระดับเสียงไว้ ดังนี้

1. จัดทำเครื่องหมาย และสัญลักษณ์แสดงบริเวณที่มีเสียงดังให้ชัดเจน
2. ติดตั้งป้ายเตือนให้สวมใส่อุปกรณ์ลดเสียงโดยบริเวณที่มีเสียงดัง
3. กำหนดให้ผู้ปฏิบัติงานทุกคน ต้องสวมใส่อุปกรณ์ลดเสียงตลอดเวลาที่ปฏิบัติงานในบริเวณที่มีเสียงดัง
4. จัดให้มีอุปกรณ์ลดเสียงให้เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน
5. จัดให้มีการตรวจสอบสภาพการได้ยินของพนักงานที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ที่มีเสียงดังเป็นประจำทุกปี (1 ครั้งต่อปี)
6. การออกแบบให้เครื่องจักรที่ทำงาน มีระดับเสียงไม่เกิน 85 เดซิเบลเอ ที่ระยะ 1 เมตร
7. กำหนดให้มีการตรวจสอบสภาพการทำงานของเครื่องจักรให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสมอย่างสม่ำเสมอ
8. ทำการตรวจวัดเสียงอย่างสม่ำเสมอรอบบริเวณขอบรั้ว โรงงานทั้ง 4 ทิศ ตรวจเป็นประจำทุก 6 เดือน

มาตรการด้านคุณภาพสารพิษและกาสารพิษ

1. คัดแยกประเภทขยะมูลฝอยและของเสีย โดยจัดเตรียมภาชนะรองรับตามประเภทของเสีย ได้แก่ ขยะมูลฝอยรีไซเคิล เช่น กระดาษ แก้ว โลหะ พลาสติก เป็นต้น ได้ทำการจัดเตรียมให้ใส่ในภาชนะสีเหลืองวางกระจายไปตามจุดต่างๆ ก่อนรวบรวมจัดส่งให้สำนักงานเขต นำไปกำจัดทุกวัน
2. ขยะทั่วไป เช่น ขยะเปียก เศษอาหาร หรือวัสดุที่ย่อยสลายได้ทำการจัดเตรียมให้ใส่ในภาชนะสีเขียววางกระจายไปตามจุดต่างๆ ก่อนรวบรวมจัดส่งให้สำนักงานเขต นำไปกำจัดทุกวัน
3. ขยะอันตราย เช่น หลอดฟลูออเรสเซนต์ ถ่านไฟฉาย แบตเตอรี่ที่เสื่อมสภาพ สายไฟ หมึกพิมพ์ เป็นต้น ได้ทำการจัดเตรียมให้ใส่ภาชนะสีแดงวางกระจายไปตามจุดต่างๆ และเก็บรวบรวมก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรม รับไปกำจัดต่อไป
4. ของเสียที่เกิดจากกระบวนการผลิต
5. น้ำมันที่ไม่ใช้แล้ว จะถูกรวบรวมไว้ในถังขนาด 200 ลิตร แล้วนำไปเก็บไว้ในอาคารจัดเก็บวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ก่อนติดต่อให้โรงปูนซีเมนต์รับไปกำจัด โดยการนำใช้เป็นเชื้อเพลิงทดแทนในเตาเผาปูนซีเมนต์

6. วัสดุปนเปื้อน เช่น ถูบบรรจุสารเคมี เศษผ้าเปื้อนน้ำมัน เป็นต้น รวบรวมใส่ถังขนาด 200 ลิตร ที่มีการปิดฝาปิดมิดชิด แล้วนำไปเก็บไว้ในอาคารจัดเก็บวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมรับไปกำจัดต่อไป

7. น้ำมันและไขมันที่แยกออกจากน้ำหล่อเย็นโดยตรง ทางโรงงานจะรวบรวมใส่ถังขนาด 200 ลิตร ที่มีการปิดฝาปิดมิดชิด แล้วนำไปเก็บไว้ในอาคารจัดเก็บวัสดุที่ไม่ใช้แล้ว ก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมรับไปกำจัดต่อไป

8. เศษวัสดุประเภท พงเหล็ก อิฐทนไฟ ทางโรงงานจะรวบรวมเศษวัสดุที่ไม่ใช้แล้วไปวางบนพื้นที่จัดเก็บที่ทางโรงงานได้เตรียมไว้ที่อาคารจัดเก็บวัสดุ ก่อนติดต่อให้หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากกรมโรงงานอุตสาหกรรมรับไปกำจัดต่อไป

มาตรการการจัดการด้านคุณภาพชีวิตและชุมชน

บริษัทมีการเฝ้าระวังผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนในพื้นที่โดยรอบโรงงาน จึงได้มีการจัดบริการด้านสุขภาพอนามัยแก่ชุมชน ด้วยการออกหน่วยแพทย์เคลื่อนที่ และตรวจรักษาโรค โดยไม่คิดค่ารักษาพยาบาลอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

บททวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

รุ่ง ศรีโพธิ์ (2541) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมของเทศบาลนครเชียงใหม่ จากผลการศึกษาพบว่า การจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองเทศบาลนครเชียงใหม่ เป็นไปตามนโยบายแผนปฏิบัติการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ ซึ่งในด้านความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลนครเชียงใหม่ในปัจจุบัน มีระดับความเห็นอยู่ในเกณฑ์น้อยก่อนไปทางปานกลาง สำหรับความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองในอนาคต มีระดับความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ปานกลางก่อนไปทางมาก และในการศึกษาได้เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรแตกต่างกัน มีความเห็นต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองที่แตกต่างกัน

เกียรติศักดิ์ เตียวกุล (2542) ได้ศึกษาเรื่อง การสำรวจความคิดเห็นและความต้องการของประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการผลิตกระแสไฟฟ้าของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) อำเภอแม่เมาะ จังหวัดลำปาง พบว่า ประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากการผลิตไฟฟ้ามีความคิดเห็นเป็นบวก โดยเห็นด้วยในระดับที่มากกว่า โรงไฟฟ้ามีประโยชน์ต่อชุมชนและมีผลดีในการสร้างงานและสร้างรายได้ให้กับประชาชน มีความคิดเห็นในด้านลบ เห็นด้วยในระดับมากที่สุด ว่าผลกระทบด้านลบกรณีที่ไม่สามารถนำน้ำฝนมาใช้ในการอุปโภคและบริโภคและมีผลต่อสุขภาพ

โดยส่งผลให้เกิดความเจ็บป่วย อาทิ แสบจุก เจ็บคอและเป็นหวัดบ่อยๆ ความต้องการระยะสั้นของประชาชนในระดับมากที่สุด คือ ต้องการให้ กฟผ. จัดหาน้ำสะอาดให้อุปโภคและบริโภค ให้มีการตรวจสอบคุณภาพฟรี และชดเชยกรณีเกิดความเสียหายโดยเร็วสุด ด้านเศรษฐกิจคือการหาแหล่งสินค้าราคาถูกให้ชาวบ้าน ด้านการสนับสนุนการศึกษาคือให้ กฟผ. สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีในโรงเรียน ด้านสังคมคือให้ กฟผ. ดูแลปัญหาอุบัติเหตุจากยานพาหนะ ความต้องการระยะยาวของประชาชนมีความต้องการในระดับมากที่สุดคือให้ กฟผ. ดำเนินการด้านเทคนิคโดยให้ กฟผ. ติดตั้งเครื่องกำจัดก๊าซซัลเฟอร์ไดออกไซด์ในทุกโรงไฟฟ้า เพื่อลดปัญหาด้านสุขภาพและทรัพย์สิน รวมถึงปรับปรุงประสิทธิภาพเครื่องจักรให้เหมาะสม นอกจากนี้ กฟผ. ควรให้ความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในการป้องกันอันตรายจากมลภาวะด้วย

ปรารถนา ปรีชาลัย (2545) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนท้องถิ่นในการจัดการสิ่งแวดล้อมกรณีศึกษาจังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ประชากรส่วนใหญ่มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมในลักษณะต่างๆระดับต่ำ โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมโดยรวม พบว่า เพศ การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคม การมีตำแหน่งทางสังคม การได้รับประโยชน์จากสิ่งแวดล้อม การรับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม การมีทัศนคติถูกต้องต่อสิ่งแวดล้อม และการประสบปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม และเมื่อพิจารณาถึงกลุ่มย่อยของแต่ละปัจจัย พบว่า ผู้ที่มีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อมสูงสุด คือ เพศชาย อายุระหว่าง 41-50 ปี จบการศึกษาสูงกว่าชั้นประถมศึกษา อาศัยอยู่ในชนบท เป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมและมีตำแหน่งทางสังคมมากกว่าหนึ่งองค์กร ประกอบกับการประสบปัญหาสิ่งแวดล้อมสูง การมีทัศนคติที่ดีต่อสิ่งแวดล้อมสูง รับรู้ข่าวสารด้านสิ่งแวดล้อม และได้รับประโยชน์จากสิ่งแวดล้อมสูง และปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการสิ่งแวดล้อม คือ ประชาชนยังไม่มีตระหนักรู้ จึงไม่เห็นความสำคัญของสิ่งแวดล้อม จึงไม่จัดสรรเวลาในการมีส่วนร่วมและริเริ่มกิจกรรมป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม จากผลการวิจัยดังกล่าวข้างต้น จะเห็นได้ว่าการจัดการสิ่งแวดล้อมในระดับชุมชน หากต้องการให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมนั้น ควรสนับสนุนให้ประชาชนมีตำแหน่ง และบทบาทในการรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดการยอมรับจากสังคม นอกจากนี้ควรให้การศึกษาทั้งในและนอกระบบ เพื่อปลูกฝังให้ประชาชนเห็นความสำคัญและมีความรู้ในเรื่อง สิ่งแวดล้อม เพื่อจะให้เกิดความตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น